

Północno-wschodnie ramię rosyjskich „kleszczy”

2 listopada 2024

Rosyjska jesienna operacja ofensywna doprowadziła na pokrowsko-kurachowskim i południowo-donieckim, kierunkach operacyjnych do załamania się obrony stałej wojsk ukraińskich i do ich odwrotu z szeregu miejscowości, w tym miast (Selidowo, Gorniak/Hyrnik).

Centralnym elementem w/w rosyjskiej ofensywy jest zbieżne natarcie sił rosyjskich Zgrupowania „Wschód” (co opisałem w części I) oraz Zgrupowania „Południe” (co opisze poniżej), w ramach kurachowskiej operacji zaczepnej.

Wojska rosyjskie, bez pauzy operacyjnej, skręca o 90 stopni i jesienią nacierają na Kurachowo. Północne ramię „kleszczy” rosyjskiej operacji mającej na celu zdobycie miasta-twierdzy Kurachowo to wojska rosyjskiego Zgrupowania „Centrum”, dowodzone przez generała Andrieja Mordwiczewa.

Siły te latem br. wykorzystując zdobyte zimą miasto twierdzę Awdiejewka i zdobyte wiosną miasto Oczeretyne, prowadziły natarcie w ogólnej osi na miasto Pokrowsk. Wojska rosyjskie przesunęły front latem o ok. 25 km, zdobyły szereg wsi oraz miasta (Ukraińsk. Grodowka i Nowogorodowka) wychodząc na rubież miejscowości Lysivka, Suchyj Jar, Mikołaiwka, Nowotoreckie. Generalnie na ok. 5 km od Pokrowska.

To tu, w oparciu o miasto Mirnograd i wsie przyległe do Pokrowska wojska ukraińskie, po skierowaniu przez generała Syrskiego sił z tzw. Rezerwy Strategicznej, Ukraińcy zatrzymali Rosjan. Do obrony Pokrowska, wielkiego węzła komunikacyjnego, hubu zaopatrzeniowego ukraińskiej armii i ważnej kopalni węgla, Ukraińcy skierowali liczne siły. Osłabili jednak swoje oddziały poniżej miasta Ukraińsk, co dostrzegła Stawka.

Jesienią Zgrupowanie „Centrum” wiązało, prowadząc działania zaczepne na kierunku Pokrowskim wojska ukraińskie, jednak zasadnicze siły generała Mordwiczewa, zmieniły kierunek natarcia o 90 stopni nacierając w ogólnej osi na miasto twierdzę Kurachowo. Niejako na spotkanie, atakujących z południowego zachodu wojsk Zgrupowania „Wschód”.

Pod komendą generała Andrieja Mordwiczowa skoncentrowano potężne siły należące do 3 Gwardyjskiej Armii Ogólnowojskowej 51 Gwardyjskiej Armii Ogólnowojskowej, 2 Gwardyjskiej Armii Ogólnowojskowej i 41 Armii Ogólnowojskowej. Wojska te aktualnie prowadzą natarcie na czterech kierunkach. Główne na Pokrowsk i na Kurachowo i dwa pomocnicze: szturmy miast twierdz Toreck i Czasow Jar.

W dalszej części artykułu omówię siły wykonujące natarcie na Pokrowsk i Kurachowo. Po zdobyciu latem miast Grodowka i Nowogordowka latem 2024, stanowią one zaplecze do prowadzonych ataków w kierunku na Pokrowsk. Przed wojną Pokrowsk zamieszkiwało 60 000 mieszkańców, wokół miasta pilnie budowane są fortyfikacje, a ludność poddano ewakuacji i przymusowemu wysiedlaniu.

Pierścień obrony Pokrowska aktualnie obsadzają liczne jednostki, w tym skierowane tu w trybie pilnym brygady z tzw. Rezerwy Strategicznej. Największą wartość bojową mają trzy brygady Gwardii Narodowej, formowane u schyłku 2022 w ramach 8 brygad „Gwardii następu” – gwardii natarcia, na potrzeby planowanej na lato 2023 wielkiej letniej ukraińskiej ofensywy. Są to: 2 Brygada Gwardii Narodowej „Hałyczyna”, 14 Brygada Gwardii Narodowej „Czerwona Kalina” i 15 Brygada Gwardii Narodowej „Kara Dag”.

Spod Czasow Jaru skierowano pod Pokrowsk elitarną 5 Brygadę Szturmową. Z chersońszczyzny ściągnięto 38 Brygadę Piechoty Morskiej, z Strategicznej Rezerwy skierowano dwie nowo sformowane 151 i 152 Brygady Zmechanizowane. Bronią się tu też dwie słabe jednostki zmotoryzowane 68 Brygada Jegrów i 71

Brygada Jegrów i resztki elitarniej, acz zdziesiątkowanej 25 Brygady Powietrzno Desantowej (dwa słabe bataliony). Odwód stanowią elitarne jednostki: 3 Batalion Sił Specjalnych i 425 Batalion „Skała” oraz 35 Pułk Gwardii Narodowej.

Na wprost Pokrowska Generał Mordwiczew skoncentrował: 49 Gwardyjską Armię Ogólnowojskową (55 Samodzielną Gwardyjską Górską Brygadę Strzelców Zmechanizowanych, 74 Samodzielną Gwardyjską Brygadę Strzelców Zmechanizowanych i 35 Gwardyjską Brygadę Strzelców Zmechanizowanych. Dowództwu armii podporządkowano 3 pułki formowane w ramach mobilizacji 2022 (1232, 1195, 1437 Rezerwowe Pułki Strzelców Zmechanizowanych). W odwodzie znajdują się dwa pułki czołgów z 90 Gwardyjskiej Dywizji Pancernej.

Na kierunku pokrowska na północ od zdobytego miasta Selidowe pojawia się 27 Dywizja Strzelców Zmechanizowanych ze składu 2 Gwardyjskiej Armii Ogólnowojskowej, jej dowództwu podporządkowane są Rezerwowe Pułki Strzelców Zmechanizowanych 1441 i 1435.

Po upadku miasta Selidowe Ukraińcy sformowali zgrupowanie, które ma zatrzymać „północno wschodnie” ramię kleszczy nacierających na miasto Kurachowo. Są to: 117 Brygada Zmechanizowana, 35 Brygada Piechoty Morskiej, 59 Brygada Zmechanizowana, 117 Brygada Obrony Terytorialnej, 110 Brygada Zmechanizowana i w odwodzie 5 Brygada Pancerna (wyposażona między innymi w niemieckie/duńskie czołgi Leopard 1A5), 21 Batalion Sił Specjalnych i mniejsze jednostki.

Te, w ostatnich 48 godzinach silnie wzmocnione, zgrupowanie ukraińskie w założeniu generała Ołeksandra Syrskiego ma zatrzymać nacierające na nie wojska 49 Gwardyjskiej Armii Ogólnowojskowej (główne siły 90 Gwardyjskiej Dywizji Pancernej, 15 Samodzielnej Gwardyjskiej Aleksandryjskiej Brygady Strzelców Zmechanizowanych i 1453 Rezerwowy Pułk Strzelców Zmechanizowanych).

Mało tego. Nacierają tu z rubieży zdobytych miast Gorniak/Hyrnik i wsi Kurachivka główne siły 51 Gwardyjskiej Armii Ogólnowojskowej generała Milczakowa (114 Samodzielna Gwardyjska Brygada Strzelców Zmechanizowanych, 110 Samodzielna Gwardyjska Brygada Strzelców Zmechanizowanych, 5 Brygada Strzelców Zmechanizowanych, 1454 Rezerwowy Pułk Strzelców Zmechanizowanych i 13 Batalion Szturmowy „Somali”).

Jak widzimy, broni się na tym docinku 5 brygad ukraińskich wspartych brygadą pancerną, a atakują 4 brygady, 2 pułki rosyjskie wsparte dywizją pancerną. Dowódca 51 Armii generał Milczakow ma jeszcze w dowodzie trzy pułki rezerwowe strzelców zmechanizowanych (115, 1231, 1487) i pułk czołgów.

Siły obu stron są wyrównane, jednak na korzyść wojsk rosyjskich gra silne wsparcie artyleryjskie i lotnicze. Rosjanie są jednak wyczerpani, a ich jednostki wykrwawione, nacierają wszak od czerwca 2024.

Wojska ukraińskie nie mają jednak oparcia w silnych fortyfikacjach, czy w dużym mieście. Morale jest niskie, a wyszkolenie nowo wprowadzonych jednostek pozostawia wiele do życzenia.

Tak czy inaczej, dynamika na 31.10.2024 jest taka, że wojska ukraińskie się cofają, a Rosjanie zajmują kolejne miejscowości. Przewidywana oś rosyjskiego natarcia to atak wzdłuż drogi na Nowodmitrowka, Sołncowka, Szewczenko Dacznoje, Kurachowo.

Na wieczór 31.10 Rosjanie zdobyli w tym pasie wsie Kremienna Bałka i Wozniesienka.

Autorstwo: Krzysztof Podgórski

Źródło: MyslPolska.info